

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/9/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823201074
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8823201074.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D. zastúpený advokátkou: JUDr. Martinou Fabianovou, so sídlom Hencovská 2043/178, Hencovce proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava o zaplatenie 1 659,89 Eur s príslušenstvom a primerané finančné zadostučinenie takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 41,58 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 1.555,59 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.555,59 Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 100,- Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

V. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 87,44 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.05.2023 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.659,89 Eur s príslušenstvom a primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.500,- Eur. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. dňa XX.XX.XXXX uzatvoril Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1.170,- Eur. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/124/2021 o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy súd rozsudkom zo dňa 31.10.2022 určil, že „Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.“ Zároveň v odôvodnení spotrebiteľskú zmluvu podrobil súdnej kontrole. V predmetnom konaní bolo žalobcovi dňa 27.10.2022 doručené vyjadrenie žalovaného spolu s evidenciou splácania splátok úveru od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, v zmysle ktorého žalobca uhradil na úver sumu 2.695,67 Eur. Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 10.02.2022 uviedol, že dňa XX.XX.XXXX bola stiahnutá na účet žalovaného suma 92,61 Eur na základe neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca tak žalovanému uhradil sumu 2.788,28 Eur. V konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/124/2021 súd uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX je neplatná. Predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nedodržania písomnej formy úveru, absencie termínu konečnej splatnosti

spotrebiteľského úveru, nesprávnej výšky celkovej čiastky úveru, nezákonného poplatku za službu odkladu splátok a úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca uhradil žalovanému sumu 2.788,28 Eur, pričom žalovaný mu poskytol sumu 1.170,- Eur. Žalobca si tak uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške súčtu splátok odo dňa XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 1.567,25 Eur (25*62,69 Eur) + splátku zo dňa XX.XX.XXXX vo výške 92,61 Eur. Spolu v sume 1.659,86 Eur.

2. Na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, prehľad splátok a úhrad, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/124/2021 – 62 zo dňa 31.10.2022, zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o..

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 13.06.2023 vzniesol námietku premlčania nároku a poprel tvrdenie žalobcu ohľadom zaplatenia sumy 2.695,67 Eur. Uviedol, že z prehľadu splátok a úhrad vyplýva zaplatenie sumy 2.632,98 Eur. Zároveň poprel tvrdenia žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o neuzavretí zmluvy. Poukázal na to, že podstatnou náležitosťou zmluvy je dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, pričom dohoda o RPMN nie je predpokladom vzniku úverovej zmluvy. Poukázal na to, že hodnota RPMN sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava a preto účastníci zmluvy sa na tejto náležitosti dohodnúť nemôžu. Upríamal pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016. Ďalej poprel, že zmluva neobsahuje predpísané náležitosti. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo/9/2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/111/2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co/62/2019. Žalovaný poprel tvrdenia o odplate za službu odkladu splatnosti splátok ako aj námietky týkajúce sa úrokovej sadzby, poukázal na to, že výška odplaty bola regulovaná v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zákone teda bolo jednoznačne určené, že pri porovnaní sa má zohľadniť nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Priemerná výška odplaty v danom období bola 46,56 % a táto v zmluve nebola podstatným spôsobom prevýšená. Taktiež poprel aj nárok na primerané finančné zadostučinenie, keďže z podanej žaloby nevyplývajú žiadne dôvody a skutočnosti, ktorými žalobca tento nárok odôvodňuje nielen čo do základu, ale aj čo do výšky. Z daného dôvodu navrhol žalobu zamietnuť.

4. Vo veci sa konalo dňa 23.10.2023 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný, prítomná však právna zástupkyňa žalobcu. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovaného.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní poukázala na rozsudok Súdneho dvora sp.zn. C-485/2019 vo veci LH/PROFI CREDIT Slovakia z 22.04.2021, v zmysle ktorého ak zmluva neobsahuje údaj o RPMN, je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu. Výšku bezdôvodného obohatenia bola určená na základe súčtu zaplatených splátok, poukázala pritom na rozhodnutie tunajšieho súdu, sp. zn. 5Csp/124/2021, v rámci ktorého súd posúdil úverovú zmluvu ako neplatnú, zároveň ako bezúročnú a bezodplatnú. Pokiaľ išlo o výšku primeraného finančného zadostučinenia, táto bola určená voľnou úvahou, pričom zdôraznila, že výška primeraného finančného zadostučinenia musí byť primeraná povahe a množstvu porušení.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 23.11.2023 uviedol, že uhradil žalovanému spolu 43 splátok po 62,69 Eur, čo činí 2.695,67 Eur (43*62,69 Eur), pričom poukázal na prílohy založené v spise sp.zn. 5Csp/124/2021, konkrétne evidenciu splácania splátok, z ktorej vyplýva, že k predmetnej úverovej zmluve bolo uhradených v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX spolu 2.695,67 Eur a vyjadrenie žalovaného zo dňa 10.02.2022, v ktorej žalovaný uviedol, že žalobcovi bola dňa XX.XX.XXXX stiahnutá suma 92,61 Eur na základe neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň v časti zaplatenia istiny 41,58 Eur zobral žalobca žalobu späť. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia odvodzoval žalobca z § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z.. Uviedol, že žalovaný nezákonne vymáhal svoje nároky tým, že predložil zamestnávateľovi žalobcu Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá bola v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/124/2021 vyslovená za neplatnú. Poukázal pritom aj na návrh na vykonanie exekúcie, na základe rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom Victoria v Žiline zo dňa 17.04.2013, sp. zn. RK-PC-824/13-EK. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola uznesením Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Er/1751/2013 zo dňa 31.10.2013 zamietnutá.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 29.11.2023 poprel tvrdenia žalobcu o tom, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o RPMN. Ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcu pre použitie desaťročnej premiľčacej doby vylučuje záver Slovenskej obchodnej inšpekcie, ktorá vykonávala kontroly ohľadom dodržiavania Zákona č. 129/2010 Z. z. a to aj vo vzťahu k obsahovo rovnakým zmluvám, ako je v prípade Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Slovenská obchodná inšpekcia konštatovala opakovane dodržanie všetkých náležitostí v zmysle zákona, súčasne správnosť údajov o RPMN. Aj uvedená skutočnosť vylučuje tvrdenia žalobcu o použití desaťročnej premiľčacej doby. Uviedol, že žalobca si uplatňoval aj nárok na finančné zadostučinenie, no po skutkovej stránke ho neodôvodnil ani čo do výšky ani pokiaľ ide o skutočnosti, od ktorých ho odvodzuje.

8. Vo veci bolo dňa 11.12.2023 uskutočnené ďalšie pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný, súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

9. Podľa ustanovenia § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Nakoľko žalobca zobral žalobu späť v časti zaplattenia istiny vo výške 41,58 Eur, súd v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil. (výrok I)

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Medzi stranami sporu došlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úverový limit vo výške 1.170,- Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v XX mesačných splátkach po 62,69 Eur, pričom celkovo mal zaplatiť sumu 2.632,98 Eur. Predpokladaná RPMN bola 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná RPMN 46,56 %.

V rozsudku tunajšieho súdu, sp. zn. 5Csp/124/2021 zo dňa 31.10.2022 dospel súd v odseku 46 až 77 k záveru, že zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné považovať za neplatnú pre nedodržanie písomnej formy úveru, z dôvodu obsahovej nezhodnosti písomných prejavov vôle zmluvných strán. Poukázal na to, že ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžadovalo písomnú formu, pričom nedostatok písomnej formy zákon sankcionoval bezúročnosťou. Z daného dôvodu už len pre nedodržanie písomnej formy bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež súd ustálil, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je nesprávne uvedená celková čiastka úveru a úrok je dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, keďže v rozhodnom období sa pohybovali úrokové sadzby od 10,98 % ročne, pričom úrok dohodnutý v zmluve prevyšoval mieru úrokov poskytovaných v uvedenom období bankami viac ako šesťnásobne.

Z prehľadu splátok a úhrad je evidentné, že žalovaný v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX uhradil XX splátok po 62,69 Eur.

14. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

15. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

17. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

19. Podľa ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd zato, že Zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bezodplatnú, súd pritom vychádzal z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 5Csp/124/2021 zo dňa 31.10.2022, kde súd vyhodnotil, že zmluva nemá písomnú formu, zároveň obsahuje úrok v rozpore s dobrými mravmi, neobsahuje termín konečnej splatnosti a obsahuje nesprávnu celkovú čiastku úveru, pre ktoré je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu splátok je evidentné, že žalobca zaplatil žalovanému XX splátok po 62,69 Eur, t.j. 2.632,98 Eur a zároveň dňa XX.XX.XXXX bola žalobcovi strhnutá z výplaty suma 92,61 Eur, celkovo tak žalobca zaplatil žalovanému sumu 2.725,59 Eur. Vzhľadom na bezúročnosť a bezodplatnosť úveru, žalovaný mal nárok len na zaplatenie skutočne poskytnutej istiny. Keďže žalobca žalovanému vyplatil sumu 2 725,59 Eur, pričom žalovaný mu poskytol len sumu 1 170,- Eur, žalovaný teda od žalobcu prijal o 1.555,59 Eur (t.j. 2 725,59 Eur – 1 170,- Eur) viac ako by mu prináležalo, čím sa bezdôvodne obohatil.

21. Pri vydaní bezdôvodného obohatenia zákon stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu a to subjektívnu dvojročnú a objektívnu trojročnú resp. ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie desaťročnú. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Naproti tomu, plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor.

22. Už Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp.zn. I. ÚS 51/2020 zo dňa 09.06.2020 uviedol, že posúdenie skutočnej vedomosti oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, sa posudzuje vždy podľa konkrétnych skutkových okolností. V prejednáwanej veci bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru nastupuje ako ex lege dôsledok porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ako spotrebiteľ plnil nad rámec požičanej istiny, žalovaný ako dodávateľ služby prijal ako veriteľ od žalobcu plnenie nad rámec zákona, preto sa bezdôvodne obohatil. Základ tohto nároku je v porušení zákona v kontraktačnej fáze, pričom toto porušenie nemá vplyv na platnosť zmluvy. Pokiaľ by žalobca nadobudol vedomosť, že plní, čo zo zákona plniť nemusí, pravdepodobne by viac žalovanému finančné prostriedky neposkytoval.

23. Súdna prax týkajúca sa začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa už ustálila, čo preukazuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/29/2021 podľa ktorého podstatnou skutkovou okolnosťou, ktorú by sa mal spotrebiteľ dozvedieť, aby mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba, je vedomosť o tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol skutočnú vedomosť o tom, že nemá plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Bez tejto vedomosti je spotrebiteľ v presvedčení, že jeho povinnosťou bolo plniť zmluvne dohodnutý záväzok a splácať dlh splátkami vo výške dohodnutej v zmluve, ktorej

návrh riadne a podľa dôvery spotrebiteľa v súlade so zákonom vypracoval veriteľ – dodávateľ ponúkajúci svoj produkt. Nestačí preto len predpokladať, že oprávnená osoba skutkové okolnosti mohla vedieť, alebo sa ich mohla alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov v realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu, odporuje požiadavka podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na „ujmu“. Pokiaľ ide o subjektívnu vedomosť žalovaného o bezdôvodnom obohatení, súd poukazuje na to, že žaloba vo veci sp. zn. 5Csp/124/2021 bola podaná 01.11.2021 a právnej zástupkyňi bolo udelené plnomocenstvo dňa 31.08.2021. Žalobca tak najskôr dňa 31.08.2021 mohol nadobudnúť vedomosť o tom, že plnil viac ako by mal a reálne sa mohol dozvedieť o bezúročnosti a bezodplatnosti zmluvy o úvere. Od uvedenej doby nedošlo k uplynutiu dvojročnej premlčacej doby, keďže žaloba bola podaná dňa 26.05.2023.

24. Začiatok plynutia objektívnej lehoty sa viaže na moment obohatenia sa. K momentu bezdôvodného obohatenia došlo XX.XX.XXXX, čo žalovaný počas konania nijako nerozporoval. Vo všeobecnosti by sa mala aplikovať 3 ročná objektívna lehota, ktorá by uplynula dňa XX.XX.XXXX, avšak do úvahy prichádza aj 10-ročná premlčacia lehota, ak by bol preukázaný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu. Plynutie objektívnej lehoty v prípade posudzovania spotrebiteľských zmlúv prešiel určitým názorovým vývojom. Súd poukazuje najmä na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-485/19, podľa ktorého sa zásada efektivity má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žaloby podané spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice rady 93/13/EHS, alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice a rady 2008/48/ES sa vzťahuje objektívna trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Na tento typ nárokov je nevyhnutné subsidiárne uplatniť desaťročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia (a to bez skúmania zavinenia). Reakciou na rozhodnutie súdneho dvora a posudzovanie plynutia troj alebo desaťročnej premlčacej doby bolo prijatie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.02.2022, podľa ktorého analogická aplikácia desaťročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy je právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22.04.2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky. V zmysle ustálenej súdnej praxe je irelevantné, či bezdôvodné obohatenie, ktoré získal dodávateľ na úkor spotrebiteľa vzniklo v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok alebo absencie obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, v oboch prípadoch s poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora C-485/19 je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch aplikovať analogicky 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. V zmysle prehľadu splátok a úhrad žalovaná sa začala obohacovať dňa XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a teda je zrejmé, že desaťročná objektívna premlčacia doba nemohla uplynúť a žaloba bola podaná včas.

25. Súd z daného dôvodu vyhovel žalobe o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 1 555,59 Eur a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť uvedenú sumu. Žalobca zároveň požadoval aj úroky z omeškania odo dňa XX.XX.XXXX. Dlh vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu a nevyplýva ani z dohody účastníkov a preto dlžník je podľa § 563 OZ povinný plniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ na plnenie požiadal. Keďže žalobca netvrdil, že pred podaním žaloby vyzval žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, súd mal za to, že prvou výzvou bolo doručenie žaloby žalovanej. Z daného dôvodu súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby t.j. od 08.06.2023 (výrok II)

26. Pokiaľ ide o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, jazykovo – gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný význam, má sa výrazom použitej právnej normy prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre

priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojich práv na súde v konaní 5Csp/124/2021 bol úspešný, bezpochyby teda právo na zadosťučinenie má, nakoľko iný výklad znenie zákona neumožňuje.

27. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dosť“ a „facere“ znamená „činiť“. V právnej teórii základ dania za dosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy, nielen reštitučným obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy, nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry, český a slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom. Civilná sankcia môže v súlade s povahou súkromného práva smerovať iba k obnoveniu narušenia rovnováhy, nie k potrestaniu zodpovedného subjektu. Primerané zadosťučinenie v peniazoch preto môže slúžiť iba k zmierneniu spôsobenej nemajetkovej ujmy. Primerané finančné zadosťučinenie tiež vo všeobecnej rovine nemá a nemôže suplovať iné právne inštitúty, najmä nie bezdôvodné obohatenie ani náhradu škody.

28. Žalobca v dôvodoch k výške, v ktorej uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie uviedol, že tento bol určený voľnou úvahou, pričom poukázal na to, že výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť primeraná povahe a množstvu porušení. Žalobca k samotnému dôvodu v tom zmysle, aký dosah na jeho osobné pomery malo konanie, nič neuvádzal a neodôvodňoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia. Zadosťučinenie predstavuje reparáciu nemateriálnej ujmy. Žalobca žiadnym spôsobom svoj uplatnený nárok nezdôvodnil, nijako nekonkretizoval sumu ani nepreukázal, že by došlo k nejakej závažnej ujme na jeho strane. Poukazoval len na to, že mu boli vykonávané zrážky zo mzdy a bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, kde bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Predpokladom uplatnenia inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia je, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparovať. Nakoľko žalobca neuvádzal aká konkrétna ujma mu v konaní vznikla, pričom ním požadované primerané finančné zadosťučinenie nebolo argumentačne vôbec zdôvodnené, súd mal zato, že suma 100,- Eur je sumou postačujúcou, zodpovedajúcou tej skutočnosti, že žalobca bol v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia úspešný. Vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje úbytok v majetkovej sfére žalovanej a preto sumu 100,- Eur považoval za primerané finančné zadosťučinenie žalobcu. (výrok III)

29. Súd žalobu zamietol čo do vydania bezdôvodného obohatenia v časti prevyšujúcej sumu 1 555,59 Eur, pretože z listinných dôkazov bolo preukázané bezdôvodné obohatenie len v uvedenej výške a zároveň v časti úrokov z omeškania od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX z dôvodov ako súd uviedol vyššie, pretože v uvedenom čase žalovaná nebola v omeškani s platením bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, keďže súd priznal nárok na finančné zadosťučinenie len vo výške 100,- Eur, pretože takúto výšku považoval za postačujúcu pre odškodnenie žalobcu, bolo potrebné vo zvyšku žalobu zamietnuť. (výrok IV)

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom dospel k záveru, že žalobca bol úspešný na 93,72 % a žalovaný na 6,28 %, z uvedeného je zjavné, že čistý úspech žalobcu bol 87,44 % (93,72 % - 6,28 %). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Vranov nad Topľou, M.R.Štefánika 874, 093 32 Vranove nad Topľou na Krajský súd v Prešove, a to písomne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).